

til, at de højeste Autoriteter for de allierede Magter, som har konciperet denne Skrivelse, er særdeles klare over, at der kan være Ræson i at indskrænke Afstemningen til 1ste og 2den Zone og have Rømning af 3die Zone. Det er netop det, de vil have. Jeg lægger en meget stor Vægt paa denne Skrivelse af 16. Juni; for hele min Betragtning af Sagen har den ved Siden af den sønderjyske Vælgerforenings Resolution været af afgørende Betydning. Den højtærede Udenrigsminister kommer ingen Vegne med at sige, at paa en Tid, da man ikke var kendt med denne Skrivelse, kunde man mene, det var vanskeligere, ja, maaske endog meget usandsynligt at opnaa noget, thi det er dog den naturligeste Ting af Verden, at naar man ser, hvorledes hele Sagen ligger, faar man den Opfattelse, at der foreligger en Fejltagelse, og at det derfor er muligt at faa den rettet. Jeg forstaaer ikke den højtærede Udenrigsministers Udvikling med Hensyn til Skrivelser af 16. Juni. Skrivelser bærer aldeles afgjort Præg af, at den er fremsat samtidig med Traktaten. Det siges udtrykkeligt, at det er det sidste Ord, og at Tyskerne har 5 Dage at betænke sig i; denne Frist blev ganske vist senere efter Henvendelse fra Weimar noget forlænget, men den Gang var det Meningen, at der skulde være en 5 Dages Frist. Hvorfra den højtærede Udenrigsminister har, at der efter Afsendelsen af denne Skrivelse er sket en Forandring af Traktaten, forstaaer jeg ikke, da Traktaten med Hensyn til Afstemningsbestemmelserne er i nøjeste Overensstemmelse med Skrivelserne. Jeg forstaaer slet ikke, hvorfra den højtærede Udenrigsminister har det. I hvert Tilfælde er det faktisk, at den Skrivelse der er oversendt fra de allierede og associerede Magter til den tyske Regering, og den Traktat, der er oversendt, staaer i klar og tydelig Modstrid med hinanden, uden at der siden fra de allierede Magters Side er fremkommet nogen Forklaring paa denne Modsigelse. Ligger det da ikke snublende nær at antage, at der her foreligger en Fejltagelse? Jeg tror ikke, at det kan forklares paa anden Maade.

Den højtærede Udenrigsminister vilde, for at støtte sin usandsynlige Hypotese, sige, at der er en væsentlig Ting, der taler imod, at der skulde foreligge en Fejltagelse, nemlig at man vilde bringe Traktaten i Overensstemmelse med den Formel, man har benyttet andre Steder: andre Steder, hvor der skulde være Afstemning har man ikke haft nogen saadan neutral

Zone mellem Afstemningsdistriktet og Tyskland. Jeg indser ikke, hvorfor man skulde have lagt Vægt paa en saadan Overensstemmelse. Der er jo gjort adskillige Undtagelser i Traktaten; Traktaten behandler ikke paa alle Omraader de forskellige analoge Forhold ganske ens, og dernæst er Forholdet i Slesvig meget særegent, idet Afstemningen kun skal finde Sted i en Del af en Provins, der staaer under en fælles Administration. Derfor er det ogsaa, man har indsat i Fredstraktaten Bestemmelse om, at Overpræsidentens og Regeringspræsidentens Myndighedsudøvelse skal der føres Tilsyn med, skønt de bor udenfor Afstemningsdistriktet. Forholdene er forskellige i Slesvig og andre Steder; det kan være en Grund til, at man ønsker indført en Forandring, og dernæst er der den meget væsentlige Grund, at den danske Regering og Rigsdag har ønsket, det skulde være saaledes. I den Rigsdagsresolution, den højtærede Minister selv oversendte, er det jo netop henvist til Delegationens Afgørelse i Paris, og den Afgørelse, Delegationen fik i Paris som Slutning paa sine Forhandlinger, var Afstemning i 1ste og 2den Zone og Rømning i 3die Zone.

Det var for sent at foretage noget, siger den højtærede Minister, efter den 28. Juni, da Traktaten var underskrevet; mellem den 16. og den 28. Juni indrømmer Ministeren, at der kunde være foretaget noget, men da vidste han ikke noget. Ja, jeg maa sige, at dette anser jeg for meget uheldigt, at den højtærede Minister og Gesandtskabet i Paris slet ikke vidste noget derom. Det er netop saadanne Opgaver, man har et Udenrigsministerium og et Gesandtskab til. Hvis det hele drejede sig om at meddele Efterretningerne, naar de har staaet i Bladene, var der ikke stor Nødvendighed for at have det hele Apparat; Meningen er netop den, at man skal have Efterretningerne, før de kommer offentligt frem. Og for øvrigt erindrer jeg, at mellem den 16. og den 28. Juni var der Forlydender fremme om, at der skete Ændringer ogsaa med Hensyn til Rømningsen. Der var Bladforlydender fremme, og Sagen burde ganske sikkert have været energisk forfulgt og undersøgt.

Men rent bortset derfra kan jeg paa ingen Maade indrømme, at der efter den 28. Juni ikke kunde foretages noget. For det første maa jeg fastholde, som jeg sagde i mit Indledningsforedrag, at naar den sønderjyske Vælgerforening lægger en saa afgørende Vægt paa denne Sag, at den